

*Кузьменко Наталія Володимирівна,
студентка магістратури спец. 012 «Дошкільна освіта»
Науковий керівник – к. пед. н., доц. Пагула Т.І.
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені акад. С. Дем'янука»*

ВАЖЛИВІСТЬ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЕКОНОМНОГО СПОЖИВАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ В ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ

Багато вчених і педагогів минулого і сьогодення розглядають природу як один із основних і надзвичайно важливих засобів впливу на формування особистості дитини. Я. А. Коменський зробив першу спробу в педагогіці для виділення певних знань про природу, з якими потрібноознайомити дошкільників. Він вважав, що отримання таких знань є таким же важливим для розумового виховання як і знання мови. Також прихильниками природного виховання, що передбачало перебування дитини у природі, взаємодії з об'єктами природи, були Ж. Руссо, Й. Песталоцці, Ф. Фребель, М. Монтесорі, С. Русова, А. Макаренко, В. Сухомлинський та ін.[3].

У своїх дослідженнях педагоги сучасності, Г. Беленька, Н. Горопаха[2]., З. Плохій, Н. Яришева, Н. Лисенко, Н. Гавриш, О. Саприкіна, О. Пометун та ін., наголошують на тому, що дитинство це найбільш сприятливий період для роз'яснення завдань екологічного виховання. Маленька дитина починаєпізнавати світ саме з природи. І яким буде її ставлення до цього світу, чи навчиться вона бути хорошим господарем і користувачем природних багатств, який любить і розуміє природу - залежить від її виховання в сім'ї і дитячому садку. Важливо дати дітям розуміння того, що людина не являється царем у природі, а є однією частиною з її складових. Допоки існує природа – існує і людина. Як зазначає Н. Яришева, «лише через пізнання природи, можливе врахування її законів, раціональне використання її багатств, здійснення заходів з охорони і збереження її ресурсів» [4, с.9].

На жаль, сьогоденні реалії показують величезне зниження взаємодії дітей у природі. Розвиток комп'ютеризованих технологій призвів до зменшення прогулянок та ігор дітей на свіжому повітрі,

тим самим значно знизив їх зацікавленість природою. Батьки, дуже часто поспішаючи, відмовляються дати відповідь своєму малюку, на запитання стосовно певного явища в природі. Ще меншої уваги в дошкільному віці приділяється навчанню економного використання природних ресурсів, збереженню природного середовища. Що є дуже згубним у плані формування майбутньої гуманної, соціально-активної особистості, яка буде здатна любити і дбайливо ставитися до природи, яка буде замислюватися над можливими наслідками своїх вчинків.

У закладах дошкільної освіти приділяється значна увага вивченню основних закономірностей природи. Та часто діти, володіючи хорошими знаннями про природу, нехтують правилами економного споживання природних ресурсів.

Дошкільники зазвичай не звертають увагу на те, що вода даремно біжить з крана, коли вони чистять зуби, телевізор увімкнений у кімнаті, та його ніхто не дивиться на даний час, або не бачать нічого поганого в тому, щоб запустити на річку кораблика з пластмасової пляшки. Саме тому і потрібно проводити навчання і роз'яснення дітям усіх негативних наслідків таких дій.

Дуже важливу роботу розпочали О. Пометун, Н. Гавриш, адже саме з їхнього посібника, в Україні розпочинається освіта для сталого розвитку в закладах дошкільної освіти. Науковці розробили заняття, що включають у себе такі складові:

1. Мотивація діяльності дітей
2. Самодослідження
3. Обговорення бажаної моделі поведінки на підставі картин
4. Обговорення бажаної моделі поведінки та тренувальні вправи
5. Формулювання намірів

Таке заняття допомагає занурити дитину у подану проблему, пробуджує допитливість, змушує зрозуміти і опанувати обрану самостійно дію. Дуже важливим є, не просто провести таке заняття один раз в тиждень, а закріплювати все чого навчилися протягом наступного тижня в різних формах діяльності. Потрібно намагатись формувати саме усталену поведінку, яка увійде в повсякденне життя дитини, а в майбутньому і дорослої людини [1].

Сьогодні наша планета опинилась у небезпеці, і захистити її відекологічної катастрофи може людина, яка вважає себе частиною природи, і яка бажає зберегти цю природу для наступних поколінь. Мимаємо виховати таку людину, збагатити її знаннями, навчилилюбити свою землю і розумно використовувати її багатства.

Список використаних джерел:

1. Гавриш Н. В., Пометун О. І. Дошкільнятам - освіта для сталого розвитку : діємо разом : навч.-мет. посіб. / за заг. ред. О. І. Пометун. Київ : Педагогічна думка, 2017. 128 с.
2. Горопаха Н. М. Виховання екологічної культури дітей: посібник для вихователів дошк. закл. та вчителів початкових класів. Рівне. 2001. 212 с.
3. Методика ознайомлення дітей з природою : хрестоматія / уклад Н. М. Горопаха. Київ : Слово, 2012. 432 с.
4. Яришева Н. Ф. Екологічне виховання дітей дошкільного віку : посіб. для вих. дит. сад. Київ : Грамота, 2014. 430 с.

*Максимів Ірина Василівна,
студентка магістратури спец. 012 «Дошкільна освіта»
Науковий керівник – к. пед. н., доц. Борова В.Є.
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені акад. С. Дем'янчука»*

ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Розвиток комунікативної компетентності дітей старшого дошкільного віку є однією із стрижневих проблем дошкільної лінгводидактики. Її актуальність зумовлюється пріоритетними напрямками Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті, Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Комплексними заходами щодо всебічного розвитку і функціонування української мови», спрямованими на модернізацію дошкільної освіти, оновлення змісту, вдосконалення форм, методів і технології навчання дітей рідної мови, розвитку культури мовлення та мовленнєвого спілкування [4].